లండన్లో బేనజీర్ భుట్టోకి సానుభూతిగా ప్రదర్శనలు జరిపినప్పుడు జరిగిన కాల్పుల్లో చచ్చిపోయిన వారిలో అతని పేరు కనిపించింది. బి.బి.సి. స్క్రిప్టు డిపార్టుమెంటులో పనిచేస్తున్న అస్రార్ అ[illegible]స్పష్టంగా వ్రాసి వుండకపోతే అతణ్ణి గుర్తుపట్టేవాడిని కాను. అస్రార్ లండన్లో స్థి[illegible]డి ఎనిమిదేళ్ళయింది. ఎప్పుడు ఈ రాజకీయాలవేపు దృష్టి మళ్ళించాడో, ప్రదర్శనల్లోకి ఎలా వచ్చాడో, ఎలాగాయ పడ్డాడో, ఎలా చచ్చిపోయాడో అర్థంకాలేదు. ఏమయినా ఏలూరులో ప్రారంభమైన జీవితం లండన్లో ముగిసింది.

ఓ సినిమా కథ

గొల్లపూడి మారుతీరావు

నేను సినిమాలు వ్రాయడం ప్రారంభించిన తొలి రోజుల్లోనే ఎవరో నాకు అస్రార్‌ని పరిచయం చేశారు. అప్పటికే వయస్సు ముప్ఫైఅయిదు రాలిపోతున్న ఎర్రటి జుత్తు, మరీ ఎర్రటి పెదాలు—అస్రార్ ఆడపిల్లలాగ వుంటాడు. అంటే ముద్దుగా, ముచ్చటగా మాట్లాడుతాడు. ఎమ్మే ఫస్ట్‌క్లాసులో ప్యాసయాడు. ఇంగ్లీషు అనర్గళంగా చదువుకున్నాడు. ఈ కథలు సినిమాకి పనికివస్తాయని అనిపించేంత కథల్ని నోరు వెళ్ళబెట్టుకని వినాలనిపించేంత అద్భుతంగా చెప్తాడు. అస్రార్ బొత్తిగా పెద్దమనిషి కాకపోతే, మరీ గొప్పగా చదువుకొని వుండకపోతే, కాస్త దౌర్భాగ్యపు బుద్ధులు వుండివుంటే రచయితగా చాలా ప్రసిద్ధి సాధించగలిగేవాడు. తెలుగు సినిమా రచయితకి అక్కరలేని చాలా లక్షణాలు అస్రార్‌కి ఆ రోజుల్లోనే వున్నాయి.

అస్రార్ తండ్రి నిజాం సంస్థానంలో పనిచేసి చాలా డబ్బు గడించిన మనిషి. కానీ తాగుడు, అమ్మాయిలు ఎక్కువయి బాధ్యతా రహితంగా తిరగడం అస్రార్ తల్లికి నచ్చలేదు. ఆమె ఊపిరి పట్టుదల, పౌరుషం భర్తని నిలదీసింది. ఎదిరించింది. అమ్మాయిల గురించి అంతగా పట్టించుకోకపోయినా, ఎదిగే పిల్లలున్న ఇంటికి తాగి రావద్దంది. ఒకరోజు ఆయన తాగి వచ్చాడు. మర్నాడే బిడ్డల్ని తీసుకొని తన సొంతవూరు ఏలూరు వచ్చేసింది. ఆ తర్వాత 20 సంవత్సరాలు భర్త ముఖం చూడలేదు. భర్తని కాదన్న కారణంగా అతని తదనంతరం అతని ఆస్తినీ ముట్టుకోలేదు. అస్రార్‌కి తమ్ముడున్నాడు. పేరు అజ్రాక్. తల్లి పట్టుదలవల్ల వాళ్ళిద్దరికీ వచ్చిన వారసత్వం పేదరికం. అస్రార్ ఏలూరులో నీటికావిళ్ళు మోసి డబ్బు సంపాదించుతూ చదువుకున్నాడు. కావిళ్ళు మోసినప్పుడు బుజానికి కట్టిన కాయలు చేతితో తడిమి నాకు చూపించాడు. అతని మేనమామ ఏలూరులో స్కూలు టీచరీ చేసేవాడు. అతనే చెల్లెలి కుటుంబాన్ని కనిపెట్టుకు వున్నాడు. ఆయన కూతురు ఇద్దరికంటె చిన్నది. పేరు దీనా. సంపన్నమయిన ముస్లిం కుటుంబాల్లో ఆడపిల్లల అందమంతా ఆ అమ్మాయిలో వుంది. ఎదురుగా నిలబడితే రక్తనాళాల్లో రక్తం ప్రవహించడం తెలిసేంత తెలుపు. ఆ శరీరంలో జుత్తు, రెండు కళ్ళే నలుపు. నేను ఆ అమ్మాయిని విచిత్రమైన పరిస్థితుల్లో చూశాను.

పిల్లల చదువులు పూర్తయాక వాళ్ళిద్దరినీ తీసుకొని హైదరాబాద్ వచ్చేసింది తల్లి. వున్న డబ్బుతో రెండు పాత కార్లను కొని టాక్సీలకు తిప్పేవాడు అస్రార్. క్రమంగా చిన్న ఇల్లు కొన్నారు. వాళ్ళు హైదరాబాద్ వచ్చేసరికి తండ్రి బ్రతికే వున్నాడు. పాతికేళ్ళ వయసొచ్చినా బాగా జ్ఞానం తెలిశాక పిల్లలు తండ్రిని చూశారు. తండ్రి కూడా ఆ పేటలోనే వుండేవాడు. కాని ఒక్కసారీ అతణ్ణి కలుసుకోడానికి, మాట్లాడడానికి ఇష్టపడలేదు తల్లి. తండ్రి పిల్లలతో పూసుకుని తిరగాలని ప్రయత్నించేవాడు. పసితనం నుంచీ తల్లి పెంపకం, పేదరికం వాళ్ళ మనసుల్ని మరోవిధంగా మలిచింది. తండ్రిని చూసినప్పుడు వాళ్ళిద్దరికీ ఆప్యాయత, అభిమానం పొంగిపొరలలేదు. వృద్ధాప్యంలో, ఒంటరిగా వున్న అతనిమీద ఏకాస్త జాలి కలిగింది. తర్వాత క్షయతో ఆరునెలలు బాధపడి కన్నుమూశాడు. అప్పుడు తల్లి రాలేదు. మేనమామ వచ్చి పిల్లల్ని పక్కన ఉంచుకొని చెయ్యాల్సిన కర్మకాండ చేయించేశాడు. మిగిలిన ఆ కాస్త ఆస్తినీ బీదా బిక్కికి పంచేశాడు.

నాకు అస్రార్ పరిచయం అయేనాటికే అతని జీవితంలో చాలా కథ జరిగిపోయింది. మేనమామ దీనాను ముస్లిం పద్ధతిలో ఘోషాలో పెంచాడు. కాని కాలం మారి, చుట్టుపక్కల వాతావరణం, నగర సంస్కారం ప్రభావంచూపే సరికి అమ్మాయి చదువుకోవలసిన అవసరం, అమ్మాయిని కాలేజీకి పంపడంలో ఉపయోగం తెలిసి వచ్చింది. అప్పటికే ఆమె వయస్సు మించిపోయింది. ఇక తప్పని సరిగా అస్రార్ సలహా మేరకు ఆలీఘర్ విశ్వవిద్యాలయానికి ప్రైవేట్‌గా చదివించాడు. పరీక్షలు వ్రాయడానికి ఆమె తండ్రి, అస్రార్ టిక్కెట్లు తీసుకొన్నారు. కాని రైలు ఎక్కడానికి నాలుగైదు గంటల ముందుగా తండ్రికి గుండెనొప్పి వచ్చింది. పెద్ద సీరియస్సేంకాదు కాని, ప్రయాణం చేయలేని పరిస్థితి. అతన్ని ఆసుపత్రిలో చేర్చి, తల్లిని పక్కన వుంచి దీనాతో రైలెక్కాడు అస్రార్. ఈ ప్రయాణం అతని జీవితాన్ని విచిత్రమయిన మలుపు తిప్పింది.

చిన్నతనం నుంచీ దీనాని అస్రార్‌కిచ్చి చేయాలనుకుంటున్న విషయం ఇద్దరికీ తెలుసు. ఇద్దరిది తొందరపడే మనస్తత్వంకాదు. కాగా, వైవాహిక జీవితంమీద ఇద్దరికీ నిర్దుష్టమయిన అభిప్రాయాలున్నాయి. పరీక్షలకి పది రోజులు ముందుగా ఆలీఘర్ చేరారు. ఇద్దరూ ఒకే గదిలో వుండడం మొదట ఇద్దరినీ భయపెట్టింది. రాత్రంతా దీనా చదువుతూ కూర్చుంటే టీ తెచ్చి, భోజనం కేరేజీ మోసుకొచ్చి సేవలు చేశాడు అస్రార్. మొదటి మూడురోజులు పరీక్ష బాగానే రాసింది. నాలుగోరోజున వళ్ళంతా నెప్పులతో జ్వరం ప్రారంభమయింది. రాత్రివేళల్లో చలితో వణికింది. చివరి పరీక్ష ఎలా రాసిందో కూడా తెలీదు. భయంతో, బాధతో వణికే ఆమెని ఓదారుస్తూ కూర్చున్నాడు అస్రార్. పరీక్షలయాక కూడా హోటల్ విడిచి పోలేకపోయారు. రాత్రి వేళల్లో అతనివళ్ళో తల పెట్టుకుని నిద్రపోయేది దీనా. ఒకరోజు సగం రాత్రికి మెలుకువ వచ్చేసరికి తనని కావలించుకొని పడుకొని వుంది దీనా. ఆమె తల అతని గుండెలమీద వుంది. కళ్ళు నీళ్లతో చారికలు కట్టి వున్నాయి. ఆప్యాయంగా ఆమెను దగ్గరికి తీసుకున్నాడు. నిరసంతో— కాని కోరికతో అతణ్ణి నాటేసుకొంది దీనా. ఆ తర్వాత వారం రోజులపాటు జ్వరం ప్రమేయం లేకుండా వుండిపోయారు ఆలీఘర్‌లో. అయితే ఈ

బాంధవ్యం ఇద్దరికీ తప్పుగా కాని, ఎబ్బెట్టుగా కాని అనిపించలేదు. చిన్నతనం నుంచీ వాళ్లిద్దరినీ కాబోయే భార్యాభర్తలుగానే చూశారు ఇంటిల్లిపాదీను. ఇవాళ ఆ అభిప్రాయానికి రహస్యంగా నాందీ జరిగింది.

పరీక్ష ఫెయిలయింది దీనా. కారణం అనారోగ్యం కానీ మరేదైనా కానీ ఆమె ఎక్కువగా బాధపడలేదు. అలీఘర్ నుంచి వచ్చాక తనకి తెలీని ఉత్సాహం ఆమెలో వచ్చింది. ఆ యింటికి తరుచు వస్తూపోతూండేది.

వ్యక్తిత: తొందరపాటు మనిషి కాదు అస్రార్. కాక పెద్ద మనిషి. అలీఘర్ సంఘటన ఆవేశంలో జరిగినా అతన్నెక్కువ ఆనందపరచలేకపోయింది. దీనాని చూసినప్పుడల్లా అతను సిగ్గుపడేవాడు. తప్పుచేసిన మనిషిలాగ కంగారుపడేవాడు. దీనాకి మాత్రం అటువంటి సందేహమూ, సంకోచమూ లేదు. తన సొత్తుని కాస్త ముందుగానే చేజిక్కించుకొన్న తృప్తి ఆ అమ్మాయిది. తల్లి ఒకటి రెండు సార్లు పెళ్లి ప్రసక్తి తీసుకు వచ్చింది. అందుకు కారణం మేనమామ కావచ్చు. దీనా వయస్సు కావచ్చు, లేదా దీన పరోక్షంగా తండ్రిని ప్రోత్సహించడం కావచ్చు. కాని తమ్ముడి చదువు, కుటుంబ బాధ్యతలు, చిన్నతనంలో అనుభవించిన పేదరికం యివన్నీ మరిచిపోలేదు అస్రార్. ఆమె చదువు పూర్తయ్యాక చేసుకొంటనన్నాడు. అందుకు దీన నిరుత్సాహపడినా, తల్లి కాదనలేకపోయింది.

ఈ అభ్యంతరాలతో రెండేళ్లు నెట్టుకువచ్చాడు అస్రార్. దీనా యింటికి వచ్చినప్పుడు, అతను ఏకాంతంగా తటస్థపడినప్పుడు: "ఎంతకాలం నన్ను తప్పించుకు తిరుగుతావో చూస్తాగా?" అనేది వెక్కిరింపుగా. అంత అందమయిన భార్య యింట్లో తిరగడం తనకీ ఆనందమయిన విషయమే. కాని తల్లి సుఖంగా బ్రతకడానికి కావలసినంత డబ్బు సంపాదించడం అతని లక్ష్యం. ఆ లక్ష్యానికి తన సుఖం అడ్డురాకూడదు. అదీ అతని ఆలోచన.

టాక్సీల వ్యాపారం మెరుగయి, పెరిగి, బాగా స్థిరపడింది. ఓసారి హైదారాబాదు నుంచి బొంబాయి మీదుగా ఢిల్లీ వరకు వెళ్లాల్సిన పార్టీ తగిలింది. తన మిత్రుడు దినేష్‌మిత్ర అని బొంబాయిలో కెమెరా డిపార్టుమెంటులో పనిచేస్తున్నాడు. అతని కుటుంబం కారులో ప్రయాణం సాగిస్తోంది. న్యాయంగా డ్రైవర్ కిచ్చి కారుని పంపగలడు అస్రార్. కాని మిత్రా పట్టుదల మీద తనే స్వయంగా బయలుదేరాడు. అసలు ప్లాను ప్రకారం కనీసం మూడు నాలుగువేలు లాభంతో 25 రోజుల్లో తిరిగి రావలసింది. కాని మూడు నెలల తరువాత రెండు వేలు అప్పుతో, బెంగాలీ భార్యతో తిరిగివచ్చాడు అస్రార్. కారణం— ఇప్పటికీ అస్రార్ చెప్పలేకపోయాడు. సంఘటనలన్నీ సినిమాలో రీళ్లలాగ ఒకటొకటే జరిగిపోయాయి. కారు పాట్నా సమీపంలో చెడిపోయింది. అందరూ అక్కడే పది రోజులు పైగా ఆగిపోయారు. కారు వదిలి బొంబాయి వెళ్లిపోదాం, తర్వాత కారు వస్తుంది అన్నాడు మిత్రా. కారు వదిలి ససేమిరా రానన్నాడు అస్రార్. అస్రార్‌ని వదిలి ససేమిరా వెళ్లడం మంచిది కాదంది మిత్రా చెల్లెలు. ఆ అమ్మాయి పేరు శ్రుతి. నల్లరంగులో వున్న

మచి(త్రాసేన్‌లా వుంటుంది. కళ్లల్లో అదే తేజస్సు, అంతే జీవం, మనిషిలో అంతే గాంభీర్యం. పదిరోజులు ఆలోచించి ఒక్కమాట చెప్పే మనస్తత్వం. ఆ మాట వెనుక ఎంతో హృదయం, ఎంతో ఆలోచన, ముఖంలో నల్లదనం తప్ప ఆకర్షణే. ఆమె పక్కన అ(స్రార్ నిలబడితే ఆ నలుపుకి మాసిపోతాడేమో అని పిస్తుంది. వాళ్లిద్దరిమధ్య ఏం జరిగిందో, ఎలా జరిగిందో తెలీదు. రెండు నెలల తర్వాత మి(త్రా తం(డి బొంబాయి లో చచ్చిపోయాడు. చచ్చిపోయేముందు ఇద్దరు దండలు మార్చుకోవడం చూసి మరీ పోయాడు. ఆమెపట్ల ఆకర్షణకి, పెళ్లికి ఒప్పుకో దానికి బలమయిన కారణం చెప్పలేకపోయాడు. (శ్రుతి తన భార్య అవాలను కొన్నాడు. కారణం కేవలం ఆడదాని పట్ల ఆకర్షణేనా? కాదంటాడు అ(స్రార్.

ఏమయినా బొంబాయి నుంచి వచ్చిన తర్వాత హైదరాబాదులో పెద్ద భూకంపమే ఎదురయింది. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ తల్లి ఆ పెళ్లి అంగీకరించలేదు. చిన్న తనం నుంచీ తల్లి కారణంగా పేదరికాన్ని అంగీకరించి, ఆమె పట్టుదలని గౌరవించి, తం(డికి దూరమయి, తమ్ముడి అభివృద్ధిని సాధించి, యింటిని ఓ దారికి తెచ్చిన కొడుకు చేసిన ఈ పనిని ఆ తల్లి క్షమించలేక పోయింది. కోడల్ని కన్నెత్తయినా చూడలేదు. కొడుకు యింటికి తిరిగివచ్చిన గంటలో రిక్షా చేయించుకొని- కొడుకు కారు కూడా ఎక్కలేదు, అన్నయ్య యింటికి వెళ్లిపోయింది. ఇందుకు ఆశ్చర్యపోలేదు అ(స్రార్. తల్లి స్వభావం తనకు తెలుసు. కాని అతని బాధ్యత దీనాని ఓదార్చడం. తనవల్ల ఆమెకు జరిగిన అన్యాయాన్ని యిప్పుడు ఏ విధంగానూ సరిదిద్దలేదు. ఆమె దృష్టిలో అతను నమ్మక(ద్రోహి. దానికి దీనాకి నిందించే హక్కుంది. ఎదిరించే హక్కుంది. కాని ఆ రెండూ చెయ్యలేదు దీనా. విచి(త్రంగా కళ్లనీళ్లు పెట్టుకోలేదు. నా మాటేమిటని నిలదీయలేదు.

"నా కంటె అందమయిన అమ్మాయినేం పెళ్లి చేసుకోలేదు బావ" అని అనలేదు. "కం(గాచ్యులేషన్స్" అని మా(త్రం అంది.

"నీకోసం నేను శీలాన్ని, చదువునీ అన్నిటినీ నష్ట పోయాను. నువ్వు దౌర్భాగ్యుడివి అని ముఖం మీదే తిట్టుంటే కాస్త ఉపశమన పడేవాడు అ(స్రార్. అర్థంచేసు కొనే ఔదార్యం, క్షమాపణ, సహనం— ఒక్కొక్క ప్పుడు మనిషిని కోత పెడుతుంది. అ(స్రార్ అలాంటి నరకమే అనుభవించాడు.

ఇదిగో, ఈ రోజుల్లోనే అ(స్రార్ నాకు పరిచయం అయ్యాడు. ఎంత నవ్వుతూ, ఆనందంగా వున్నా— జీవితంలో అతను చేసిన ఈ పొరపాటు కనీసం దీనా విషయంలో అతనిలో పశ్చాత్తాపాన్ని కలిగిస్తుండడం నేను చాలాసార్లు గమనించాను. (శ్రుతిని పెళ్లి చేసుకున్నందుకు అతనికి ఎటువంటి చింతా లేదు. అలీఘర్ సంఘటన జరగకపోతే చలా గర్వంగా తలెత్తుకు తిరిగేవాడేమో కూడా— కాని వ్యక్తితః అతనిలో వున్న నిజాయితీ అతని వ్యక్తిత్వాన్ని దెబ్బకొట్టింది. దాన్ని ఈ జన్మలో అతను సవరించుకోలేడు.

కుటుంబ విషయాలూ, వ్యాపారం విషయాలూ మాట్లడవలసి వస్తే తల్లి రిక్షాలో యింటికి వచ్చి వీధిలోనే మాట్లాడి వెళ్లేది. అతను పరిచయమయిన రోజుల్లోనే ఓ సాయంకాలం ఎవరో వచ్చారంటే బయటికి వెళ్లాడు. కాస్సేపు మాట్లడి వచ్చి— "మా అమ్మ వచ్చి వెళ్లింది" అని చెప్పాడు. తల్లి ఇంటి బయట నిలబడి మాట్లాడి వెళ్లడం చూసి నేను నిర్ఘాంతపోయాను. "నాది చాలా విచి(త్రమయిన కథ సార్. చెప్తాను. కాని చాలామంది నమ్మలేని, ఊహించలేని కథ. కల్పన కన్నా కాస్తంత వింతగా వుంటుందంటారు. కాని నా కథ వాస్తవం కంటె వింతయినది" అన్నాడు. ఓ సారి రోడ్డుమీద తల్లిని పరిచయం చేశాడు. బాగా ఒడిలి, నీరసించిన మనిషి. మెత్తటి చిరునవ్వు. తెలుగు బాగా రాదు. చాలా నెమ్మదయిన మాట. ఈ వ్యక్తిలో పట్టుదలకి నిలబడే కరకుదనం, గుండె దిటవు ఎక్కువ వున్నవా అని ఆశ్చర్య పోయాను.

దీనా ఎలావుందని ఉర్దూలో అడిగాను. రిక్షా తొక్కుతుండగా ఆ (ప్రశ్నకి సమాధానం కూడా చెప్ప లేదు ఆమె.

ఆ రోజు నాకు బాగా గుర్తుంది. సినిమా నిర్మాతలు, నేనూ, మరికొందరు మి(త్రులకి పార్టీ ఏర్పాటు చేశాడు యింట్లో. దాదాపు పదిమందిమి పోగయాం. అపూర్వంగా బిరియానీ, యితర వంటకాలు చేయించాడు. అంతకు ముందు ఒకటి రెండు సార్లు అతని తమ్ముడు అ(జాల్‌ని కలిశాను. అ(జాల్ బొత్తిగా మేధకుడు. తల్లిచాటు బిడ్డలా కనిపించాడు. ఉస్మానియాలో డి(గ్రీ చదువుతున్నాడు. ఆ రోజు పార్టీలో అ(జాల్ కూడా వున్నాడు. కొందరు బంధువుల్ని కూడా పిల్చాడుగానుక, మధ్యలో వెళ్లి వాళ్లతో మాట్లాడి వస్తున్నాడు. ఆ రోజునే మొదటి సారీ, ఆఖరిసారీ, ఒకే ఒక్కసారి దీనాని చూశాను. ఒక్క గడియసేపు మెరుపు తీగెలాగ కనిపించి మాయ మయింది.

ఇల్లు చిన్నదేమో— భోజనాలు చేస్తూ లోపలికి నడిచినప్పుడు దీనా అ(స్రార్‌కి వసారాలో తటస్థ పడింది. చాలాసేపు ఇద్దరూ మాట్లాడుకోవడం గమ నించాను. ఆమె ముఖంలో చిరునవ్వు వుంది. తన జీవితాన్ని ఎంతోకొంత నాశనం చేసిన వ్యక్తి ముందు నిలబడిన ధోరణి లేదు. అ(స్రార్ అలీఘర్ విషయం ఏమయినా కట్టుకథ చెప్పాడా అనిపించేంత సన్నిహితంగా ఇద్దరూ నిలబడి మాట్లాడుకొన్నారు. ఆ తర్వాత మేం మరో రెండు గంటలసేపు ఆ యింట్లో గడిపాం. కాని అ(స్రార్ మామూలు మనిషి కాలేకపోయాడు. ఆ సంభాషణ తర్వాత అతని ముఖం పాలిపోయింది. మనిషి పరాకయ్యాడు. ఏం జరిగిందన్నాను. అప్పుడు చెప్పాడు.

(శ్రుతితో అతని పెళ్లి జరిగాక ఒకే ఒక్కసారి ఆ యింట్లో ఆ రోజు అడుగు పెట్టింది దీనా. ఆమెను తను పిలవలేదు. కాని అ(జాల్‌తో కలిసి తనే వచ్చింది. వచ్చినప్పట్నుంచీ అతనితో ఏకంగా మాట్లాడాలని (ప్రయత్నిస్తోందట. భోజన సమయంలో అ(స్రార్ దొరికాడు. వెళ్లబోతున్న అతన్ని గోడకి అడ్డంగా చెయ్యి జాపి ఆపింది. "బావా! నీకో విషయం చెప్పాలని వచ్చాను."

అ(స్రార్ ఆగాడు.

"నువ్వంటే నాకు చిన్నప్పట్నుంచీ '(ప్రేమ, అభిమానం, నీతో కలసి జీవితాంతం (బతకాలని ఆశపడ్డాను. అది యివాళ్టికి సాధిస్తున్నాను"

అ(స్రార్ తెల్లబోయి చూశాడు.

"అవును బావా. నేను మీ యింటికి కోడలు కావాలనే కోరికని తీర్చుకుంటున్నాను. అ(జాల్‌ని పెళ్లి చేసుకోబోతున్నాను"

అ(స్రార్ నిర్ఘాంతపోయాడు. నెత్తిన పిడుగు పడి నట్టయింది.

"ఎందుకు బావా ఆశ్చర్యపోతున్నావు. నువ్వు నన్ను వెన్నుపోటు పొడిచినప్పట్నుంచీ నీమీద ఎలా పగ తీర్చు కోవాలా అని ఆలోచించాను. సమాధానం దొరికింది. నీ తమ్ముడికి పెళ్లాన్నయి జీవితాంతం నీ కళ్ల ఎదుటే వుంటాను. నువ్వు నాకు చేసిన అన్యాయం, నేను నీ తమ్ముడికి చేస్తాను. నువ్వు నీ భార్యతో ఆనందంగా కబుర్లు చెప్పినప్పుడల్లా— నాకు నువ్వేం దక్కనివ్వలేదో గుర్తొచ్చేలాగ నీ ఎదురుగ్గానే నీ యింట్లో వుంటాను. నువ్వు కోరుకున్న భార్యతో, నన్ను మోసం చేసి

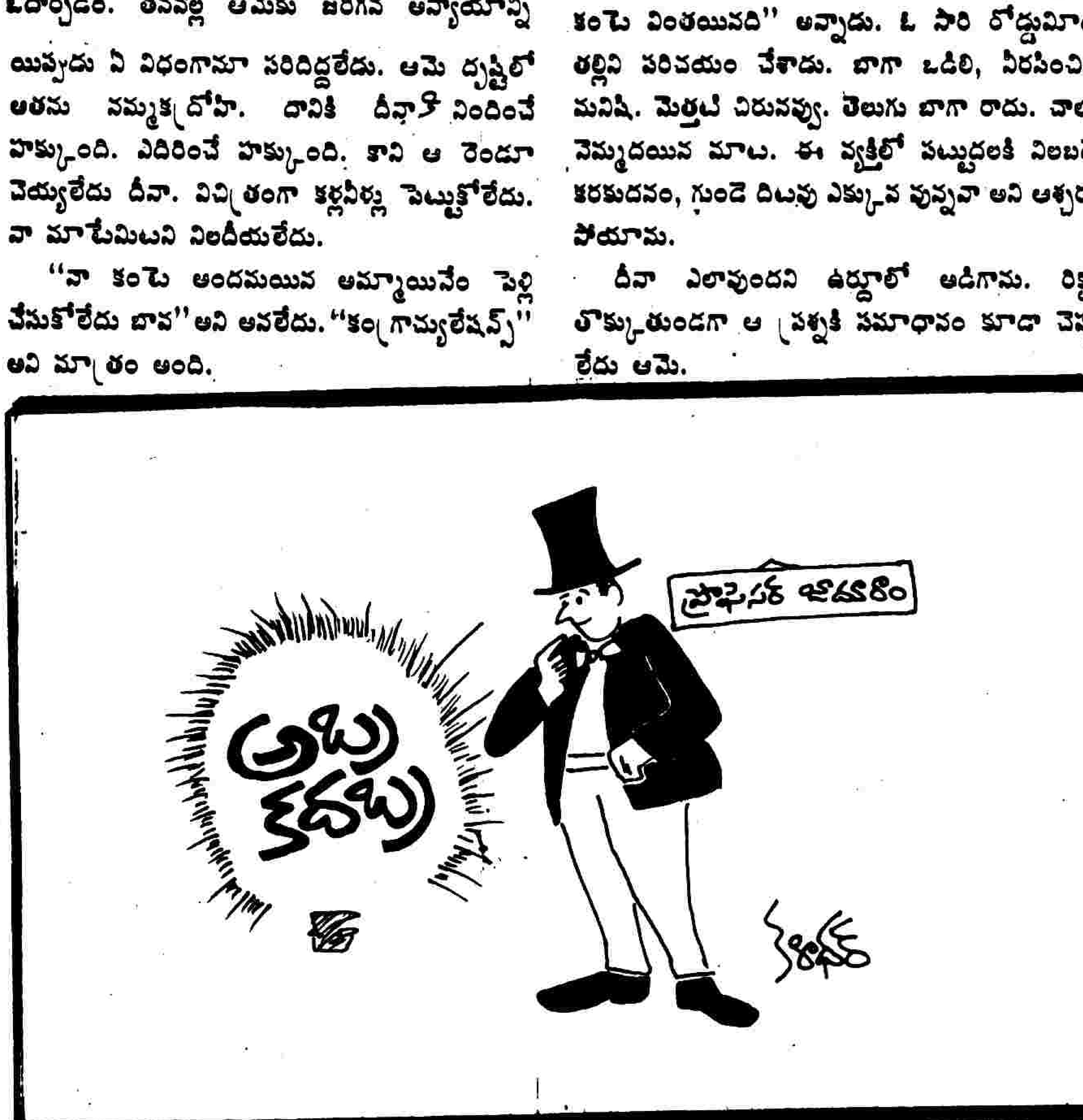

చేసుకొన్న భార్యతో నువ్వు సుఖంగా గడపినప్పుడల్లా— ఆ అవకాశాన్ని లేకుండా చేసిన మరో మనిషి వున్నాన్న విషయం నీ కళ్లముందే తెలుస్తుంటుంది. నీమీద పగతీర్చుకోవాలనే అజ్రాల్ ని రెచ్చగొట్టాను, లొంగదీసుకున్నాను. అత్తయ్యని ఒప్పించాను. నువ్వు నీ డబ్బుతోనే మా యిద్దరికీ పెళ్లి చెయ్యబోతున్నావు. ఆనందంగా బ్రతకమని ఆశీర్వదించబోతున్నావు. మా ఆనందాన్ని కళ్లారా చూడబోతున్నావు. మీ తమ్ముడికి అన్యాయం జరుగుతోందని బాధపడుతున్నావా?— అది నువ్వు నీ మరదలికి చేసిన అన్యాయానికి ప్రతి ధ్వని గుడలక్''

ఎవ్వరికీ చెప్పకుండా రాత్రి పదిగంటలకి రిక్షాలో యింటికి వెళ్లి పోయింది దీనా. ఆ తర్వాత ఆ షాక్ నుంచి తీరుకోలేక పోయాడు. "నిజంగా యీ పెళ్లే జరిగితే ఈ దేశం వదిలి పారిపోతాను సార్. ఈ యింట్లో వుండను'' అన్నాడు. తల్లి పట్టుదల ఏదో మూల అతనిలోనూ కనిపించింది ఆ మాట చెప్తున్నప్పుడు.

ఆ పెళ్లి ఆపాలని ఎంతో ప్రయత్నించాడు అస్రార్. నాచేత కూడా అజ్రాల్ తో చెప్పించాడు. కాని దీనాని పెళ్లి చేసుకోకుండా వుండడానికి ఏం కారణాలు చెప్పాలి. చెప్పవలసిన ఒక్క కారణం ఎలా చెప్పాలి? అస్రార్, నేనూ అజ్రాల్ ని ఆపలేకపోయాం. అదీగాక, అజ్రాల్ ని కావాలని, ప్రయత్నించి, కోరికోరి చేసుకుంది దీనా. ఒకప్పటి శ్రుతి పట్ల అస్రార్ లాగే అజ్రాల్ దీనా విషయంలో పిచ్చివాడయ్యాడు. జనవరిలో అజ్రాల్ పెళ్లి జరిగింది. ఆ పెళ్లికి నేను లేను. విజయవాడ బదిలీ అయి వచేశాను. ఆ పెళ్లి అస్రార్ గుండెల్లో ఎన్ని తుపానులు పేల్చి వుంటాయో నాకు తెలుసు. చాలా రోజుల తరువాత అస్రార్ కి ఉత్తరం రాసిన గుర్తు. కాని సమాధానం రాలేదు. కారణం మర్లో ఏడాది తరువాత తెలిసింది. పెళ్లికి అస్రార్ ఈ దేశంలో లేడట. లండన్ వెళ్లిపోయాడు. మరో నాలుగైదు నెలలు తరువాతే శ్రుతి కూడా లండన్ వెళ్లిపోయింది.

కథ యిక్కడితో ముగియవచ్చు. ఎప్పటికయినా ఓ మంచి నవలకి యిది యితివృత్తం కావాలని అనుకొంటూ వుండేవాడిని. కాని మూడేళ్ల కిందట ఓ అర్ధరాత్రి నా మంచం పక్క టెలిఫోన్ మోగింది. నిద్రగ్గా ఎత్తాను. అస్రార్ గొంతు. ముందు పోల్చలేక పోయాను. అతన్ని కలిసి, అతని గొంతు విని దాదాపు ఏడేళ్లయింది. బెంగుళూరునుంచి ఫోను చేశాడు. ప్రతీ రెండేళ్లకీ ఇండియా వచ్చి పోతున్నారుట. లేకపోతే ఈ దేశం పౌరసత్వం పోతారుట. అందుకని వచ్చారుట. బి.బి.సి.లో పనిచేస్తున్నానని చెప్పాడు ఫోన్‌లోనే. మూడో రోజు మద్రాసు వచ్చాడు. నేనిప్పుడు పూర్తిగా సినిమా రంగంలో వున్నానని తెలిసి, ఏదో కొత్త కథలు చెప్తా నన్నాడు. బి.బి.సి. స్క్రిప్టు డిపార్టుమెంటులో పని ఇప్పుడు తెలుగు మరీ అధ్వాన్నంగా మాట్లాడుతున్నాడు. ఏవో నాసిరకం కథలు చెప్తాడని నా ఊహ. ఏమాత్రం ఆవేశం లేకుండానే, ఒకరిద్దరు నిర్మాతలకి ఫోన్ చేశాను. కథ చెప్పడానికి నన్ను రమ్మన్నాడు. అస్రార్ చెప్పిన కథ విని నేను నిశ్చేష్టుడి నయిపోయాను. హాలీవుడ్‌లోనో, లండన్‌లోనో మరెక్కడో తీయదగ్గినంత అందమయిన కథలవి. దాదాపు ఆ కథల్ని కళ్లముందు సినిమాలాగ చూపించాడు. అస్రార్ ని పక్కన పెట్టుకొని, ఏ నాలుగు మిలియన్ల డాలర్లో చేతిలో వుందనుకొంటే ప్రపంచ మార్కెట్ కి అందే అందమయిన చిత్రాలు తీయవచ్చు. దురదృష్టమేమిటంటే కన్నీళ్లతో, సెంటిమెంటుతో జిడ్డు కారుతూ నత్తనడక నడిచే వేలబారు కథలు మనకి కావాలి. అతని కథ విన్న ప్రతి నిర్మాత నిర్ఘాంత పోయాడు. కాని ప్రతి నిర్మాత వింటున్నప్పుడే అవి తమకి పనికి వచ్చే కథలు కావని నిర్ణయించుకొన్నాడు. తెలుగు సినిమా రంగానికి తేలిగ్గా పాతికేళ్లు ముందున్న యీ కథలు, ఈ మధ్య కాలంలో అస్రార్ ఎంత పెరిగాడో, ఆ కథలు వింటున్నప్పుడు గ్రహించాను. సొంత ఖర్చులతో అస్రార్ పదిరోజులు పైగా మద్రాసు లో వున్నాడు. మొదట చెప్పలేకపోయినా చివరి రోజుల్లో చెప్పాను. "మా నిర్మాతమీద ఆశ పెట్టుకోవద్దు. ఆ కథను మాకర్థమయ్యేలా తీయగలిగే వారు లేరు'' బాగా నిరుత్సాహ పడిపోయాడు అస్రార్. ఈ కథలతో డబ్బు చేసుకోవడం కంటె, తన అవసరాన్ని ఈ దేశంలో నిరూపించుకోగలిగితే కనీసం బెంగుళూరు వచ్చి స్థిరపడాలని అతని ఆలోచన. తల్లి రోగంతో మంచం పట్టింది. తమ్ముడికి ఇద్దరు కొడుకులు. తమ్ముడు వచ్చి బెంగుళూరులో అతణ్ణి చూసి వెళ్లాడు. తల్లిని చూడడం పడలేదు. కారణం తనని చూడాలనివున్నా లేచిరాగలిగే స్థితిలో ఆమె లేదు. ఆమెను చూడడానికి దీనా వున్న యింటికి వెళ్లగలిగే స్థితిలో అతను లేడు.

మద్రాసులో బొంబాయి విమానం నేనే ఎక్కించాను.

"మళ్లీ ఎప్పుడు ఇండియా వస్తావని'' అడిగాను.

"మీ భాషకి సరిపోయే నాసిరకం సినిమా కథలు వ్రాయడానికి రాజీ పడినప్పుడు'' అన్నాడు. ఆ మాటలో కసి లేదు. నిస్సహాయత వుంది. బాధ వుంది.

కాని ఆ అవకాశం అస్రార్ కి లేదు. ఎందుకనో, ఎలాగో బేనజీర్ భుట్టో సానుభూతి ప్రదర్శనల్లో ఇరుక్కొన్నాడు. తర్వాత అతను పోయిన వార్త పేపర్లో చదివాను.

*